

Pane Prezidente!

Zase nové nebyvalé prekvapenie Ste mi ráčili spôsobiť až príliš starostlivý o moje uzdravenie, trebárs v živote svojom nenachodím ničoho, čím by som bol mohol stať hodným, zaslúženým Vašej vysokej pečlivosti. Ráčili Ste totiž k cieľu zotaveniu môjho niekde na juhu preláskave poukázať mi 100 000 korún a na čím skoršie upotrebenie hneď i v hotovosti dať mi prislať.

Veľkolepý, ozaj panovnícky dar to, o čo viac pre nepatrného jednotlivca, skromného to slov[enského] spisovateľa! Ráchte prijať zaň moje najúctivejšie, najsrdečnejšie poďakovanie! Leboved ako ináč by som sa Vám, veľkodušný Mäcenáte môj, odvdáčiť mohol? Iba slovom, mizerným prázdnyim slovom... Dľa prírodných zákonov vylúčené je; no skutočne po takomto neobyčajne blahosklonnom a dobrotivom šetrení môjho biedneho života prial by som si účastným sa stať zázraku v zotavení tam na juhu, totiž dôjsť i – duševnej obnovy, omlady! a jej kvetom i ovocím odmeniť sa čo najštedrejšie nášmu drahému čs. národu a v prvom rade Vám, najvyššiemu jeho reprezentantovi, chlúbe jeho i sláve... Bár[s] by sa tak stať mohlo! Bár[s] by sa tak stalo! Lebo, áno, Vaša žiadosť je mi rozkazom, akonáhle dôjdem natoľko k silám, že môžem sa preväzať, pospeším, áno, na blahodárny juh, úfajúc sa úplnému osvieženiu schradlých síl a dosiahnutiu opätnej radostnej práceschopnosti.¹

Ináč, čo najúprimnejšie želajúc Vám, pane Prezidente, šťastného zotavenia na Vašom akiste tiež južnom jarnom a letnom pobyte,² som s výrazom svojej hlbokej úcty a vernej prítulnosti

V Dolnom Kubíne dňa 8ho mája 1921.

Vám, pane Prezidente,
povždy zcela a povďačne oddaný

Pavol Országh Hviezdoslav.

DOPIS

AKPR, f. KPR, protokol T, sign. T 233/21, k. 38. Originál, rukopis. Tamtéž opis, strojopis.

a – Adresováno: Slovutnosti pánu T. G. Masarykovi, prezidentovi Československej Republiky v Prahe – Hrad.

1 – Hviezdoslav odjel na léčení do Luhačovic, odkud se vrátil do Dolného Kubína, kde 8. 11. 1921 zemřel.

2 – Rozumí se pobyt T. G. Masaryka na ostrově Capri, kam zanedlouho odjel.